

SJORS

13 juli 1963

VERSCHIJNT WEKELIJKS

Nr. 28

van de Rebellenclub

Veertien juli is de nationale feestdag in Frankrijk, een dag waarop elke Fransman vrij is en plezier maakt zoveel hij kan. In alle steden en dorpen worden aubades, concerten en parades gehouden, maar het middelpunt van de feestelijkheden is de hoofdstad Parijs, waar in de morgenuren een schitterende parade over de Champs Elysées trekt, waar heel de dag door op straat gezongen en gedanst wordt en waar 's avonds op de oevers van de Seine een machtig vuurwerk wordt afgestoken. Veertien juli is voor de Fransen een begrip, maar er zijn er maar weinigen onder hen, die op die dag erover piekeren waar en hoe dit feest is ontstaan en waarom er juist op déze dag in het hele land zo uitbundig feest gevierd wordt.

ten, terwijl de burgers van Parijs en andere steden honger en zwarte armoe leden. Er zat een opstand in de lucht en op 14 juli 1789 barstte de bom.

Duizenden Parijse burgers stroomden naar de wapenopslagplaatsen in de stad, verschaften er zich met geweld toegang en maakten onder andere achtentwintigduizend geweren buit. Daarna trok men in één grote massa naar de Bastille, het gehate symbool van de oude tijd, de overheersing van de adel en het wanbeleid van de koning.

De Bastille was een sterke vesting. De muren van het hoge, sombere gebouw waren op sommige plaatsen dertig tot veertig meter dik en voorzien van geschutsgaten en zwaar getraliede vensters.

de stad gevoerd, waarna ze naar hun huis en familie konden terugkeren.

Toen dat eenmaal gebeurd was, koelde het volk zijn woede op de vesting door hem tot de grond toe af te breken. Er mocht geen steen op de andere blijven en de herinnering aan deze gehate plaats moest helemaal worden uitgevaagd. Vandaar dat men op het Bastilleplein in het tegenwoordige Parijs geen spoor van de oude vesting aantreft. Het enige dat nog aan die beroemde datum in de Franse geschiedenis herinnert is een zuil, de zogenaamde julizuil.

De bestorming en de verovering van de Bastille door de burgers van Parijs was voor heel Frankrijk het sein om aan de heerschappij van de koning, zijn mi-

De veertiende juli

Ergens in Parijs ligt een plein dat Place de la Bastille heet. Het is een doodgewoon plein zoals je die in alle steden ter wereld kunt vinden en niets herinnert er aan het verleden. Vroeger stond op deze plaats een vesting, die de Bastille heette. De eerste steen voor dit fort werd in 1369 onder de regering van koning Karel V gelegd door een zekere meneer Hugues Aubriot uit Dyon. In 1382 was de Bastille klaar. Het fort werd in gebruik genomen als gevangenis, speciaal bestemd voor het opsluiten van vijanden van de staat. Opvallend is dat de eerstesteenlegger Aubriot ook de eerste „gast" van de nieuwe gevangenis was. . .

In de loop van verscheidene eeuwen hebben duizenden mensen in de Bastille gevangengezeten. Onder hen waren echte boeven en misdadigers, maar ook mensen, die onschuldig waren veroordeeld en wier enige fout was dat ze niet overweg konden met de koning of zijn ministers. Naarmate de koning en de ministers meer macht kregen, werden meer onschuldigen, vaak zonder dat hun zaak in een behoorlijk proces was behandeld, opgesloten.

Rond 1780 begon het te gisten onder de Fransen. Het volk was straatarm en de adel leefde in grote rijkdom en weelde. De hofhouding van koning Lodewijk XVI en koningin Marie-Antoinette kostte schat-

Eromheen liep een gracht, die acht meter diep en twintig meter breed was. In één woord: de Bastille werd beschouwd als een onneembare vesting. Maar het volk van Parijs kookte van woede en liet zich geen angst aanjagen door de dreigend uitziende burcht met zijn hoge torens en brede wallen. In dichte drommen stormden de mensen het buitenhof op en veroverden dit praktisch zonder slag of stoot. Op de een of andere manier wisten ze de opgeklapte ophaalbrug, die toegang gaf tot de eigenlijke vesting, neer te halen en na enkele uren felle strijd was ook het binnenhof veroverd. Een voordeel voor de burgers was dat de Bastille op dat ogenblik slechts een klein garnizoen bevatte, bestaande uit tweeëndertig Zwitserse huursoldaten en tweeëntachtig invalide militairen. Daarmee kon de gouverneur, markies Jourdan de Launay, onmogelijk veel weerstand bieden aan de duizenden en duizenden belegeraars. De strijd werd dan ook door het volk gewonnen. De Launay werd gevangengenomen, in triomf door de straten van Parijs gevoerd en opgesloten in een andere gevangenis. Het volk drong door tot in de diepste en meest eenzame cellen van de Bastille en bevrijdde talloze gevangenen, van wie velen al tientallen jaren tevoren waren opgesloten. Ook zij werden in optocht door

nisterskliek en de rijke adel een eind te maken. De Franse revolutie was begonnen. Helaas zijn er gedurende die revolutie zoveel verschrikkelijke en wrede dingen gebeurd, dat die tijd nog altijd geldt als een zwarte bladzijde in de geschiedenis van Frankrijk. Maar de datum 14 juli is aangehouden als het tijdstip waarop Frankrijk een nieuw leven begon; daarom wordt die datum nog steeds herdacht.

De Fransen van tegenwoordig denken niet vaak meer aan de Bastille; voor hen is 14 juli gewoon een algemene feestdag, misschien wel de belangrijkste feestdag van het hele jaar. Als tijdens de grote Parijse parade afdelingen van het leger voorbijtrekken (waaronder compagnieën van het Vreemdelingenlegioen en Noordafrikaanse ruitergroepen) en vliegtuigen met gekleurde rook de kleuren van de Franse vlag tegen de lucht schilderen, voelen ze wel dat dit feest iets te maken heeft met hun land en hun vrijheid, maar daar blijft het dan bij. 14 juli 1789 is lang geleden en spreekt niet meer aan, maar toch werd op die dag het fundament gelegd voor het moderne Frankrijk.

Op de bladzijde hiernaast geeft een van onze tekenaars weer hoe het is toegegaan bij de bestorming van de Bastille op die veertiende juli van het jaar 1789.

LA LIBE

Inspecteur Kahanam

EVA WAS DE BERGEN INGEGAAN EN WERD OVERMEESTERD DOOR PROFESSOR KORB, DE LEIDER VAN DE SMOKKELAARSBENDE...

EEN POOS DAARNA...
DAAR ZIJN DE STENEN, LAVINI! DE MIJN IS LEEG!
UIT-STEKEND!

KORB BETAALDE ZIJN ARBEIDERS.
JULLIE HEBBEN NU JE GELD. GA TERUG NAAR HET DORP EN... MONDJE DICHT!
NATUUR-LIJK, PRO-FESSOR!
GA NU NAAR NAPELS, LAVINI. DAAR KUN JE DE STENEN LOSSEN. IK HEB NOG WAT IN DE MIJN TE DOEN VOOR IK WEGGA!

ZET DE SLUISDEUREN OPEN!
DE VOLGENDE MORGEN TRAD DE ENORME STUWDAM VAN ALTBERG IN WERKING...

HET WATER STORTTE ZICH KOLKEND NAAR BENEDEN.

DE INWONERS PAKTEN INDER-HAAST HUN LAATSTE BEZIT-TINGEN IN.

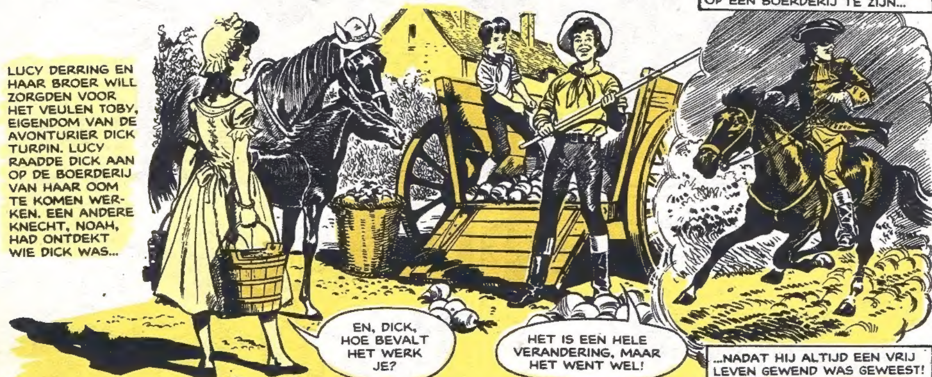

KAHANAM, OP DE TAFEL INGESLAPEN, WERD MET EEN SCHOK WAKKER.
NEEM ME NIET KWALIJK, MENEER. WE MOETEN DEZE TAFEL MEENEMEN.
WAT? JA, NATUUR-LIJK. MAAR HET IS AL DAG EN EVA IS ER NOG STEEDS NIET!

OPGEWON-DEN RENDE KAHANAM HET DORP IN.
AH, REINER! IK ZOCHT JE OVERAL! EVA IS NOG STEEDS NIET TERUG! WE MOETEN HAAR ONMIDDEL-LIJK GAAN ZOEKEN!

DIT DORP WORDT ZO DADELIJK ONDER WATER GEZET! WE HEBBEN ALLEEN NOG TIJD OM MENSEN EN DIEREN TE EVACUEREN EN U WILT DAT IK EEN MEISJE GA ZOEKEN, DAT IN DE BERGEN ACHTER SMOKKELAARS AAN ZIT?

EVA IS EEN VAN DE BESTE AGENTEN VAN INTERPOL EN IK GELOOF DAT ZE IN LEVENSGEVAAR VERKEERT!

Het zwarte veulen

LUCY EN WILL KONDEN ALLES VERSTAAN.
HIJ NOEMT ZICH TOM DICKSON, MAAR VOLGENS MIJ HEET HIJ ANDERS!
HET MOET DICK TURPIN ZIJN! MANNEN, OMSINGEL DE BOERDERIJ!

LUCY EN WILL REDEN VLUG VERDER.
DICK WERKT VERDER-OP! WE MOETEN HEM WAARSCHUWEN!

EN EVEN VERDER...
DAAR STAAT DE KAR! MAAR WAAR IS DICK?
HIJ MOET HIER ERGENS IN DE BUURT ZIJN!

OPEENS WEERKLONK EEN SCHREEUW...
HEE DAAR, BEN JIJ HET NICHTJE VAN DE BOER?
J...JA, MENEER! WAT WILT U VAN MIJ?

WE ZOEKEN JULLIE NIEUWE KNECHT, TOM DICKSON! HIJ IS EEN STRUIKROVER!
EEN STRUIK-ROVER? DAT KAN TOCH NIET?!

OP DAT OGENBLIK ZAG LUCY IETS VREEMDS...
DE VOGEL-VERSCHRIKKER BEWOOG!

ZE PROBEERDE DE AANDACHT VAN DE SOLDATEN AF TE LEIDEN.
IK ZAL U NAAR MIJN OOM BREN-GEN! DEZE KANT UIT...

MAAR HET WAS AL TE LAAT! WANT...
DAAR... DAAR IS HIJ! GRIJP HEM!

OP DAT OGENBLIK...
GEEF JE OVER, SCHURK!
GEEN DENKEN AAN! ZIE MAAR DAT JE ME KRIJGT!

De slavenkoopman van Pompeï

DE GALLIËR KELTON EN DE ROMEIN MARCUS VALIA VOLGDEN HET SPOOR VAN EEN AANTAL SLAVENJAGERS, DIE KELTONS BROER EN ZUSTER ONTVOERD HADDEN. IN EEN VERLATEN HUIS VONDEN ZE ENKELE ZEGELS. ÉÉN ERVAN DROEG HET WAPEN VAN EEN WIJNVERKOPER UIT GENUA, HET ANDERE DAT VAN EEN INWONER VAN POMPEÏ. INTUSSEN HAD EEN ONBEKENDE RUITER MARCUS EN KELTON BESPIED...

IN ZIJN HAAST OM AAN ZIJN ACHTERVOLGERS TE ONTKOMEN VERLOOR DE ONBEKENDE ALLE VOORZICHTIGHEID UIT HET OOG...

MARCUS EN KELTON BEGAVEN ZICH VLUG NAAR PLINIUS, DE VLOOTCOMMANDANT. DEZE HAD ZICH INMIDDELS IN EEN INDRUKWEKKEND KOSTUUM GESTOKEN EN STOND JUIST OP HET PUNT NAAR MISENUM TERUG TE KEREN...
NATUURLIJK REIZEN JULLIE MET ME MEE NAAR GENUA. VANDAAR GAAN WE PER SCHIP NAAR MISENUM!
IN GENUA WILLEN WE PROBEREN UIT TE ZOEKEN MET WIE DIE WIJNKOPER IN CONTACT STOND, EXCELLENTIE!

EEN WEEK LATER IN GENUA...

MORGENVROEG SCHEPEN WE ONS IN MET PLINIUS EN ZIJN GEVOLG, KELTON. MAAR VANAVOND GAAN WE EERST EENS IN DE HAVENWIJK RONDKIJKEN!
JE WILT ZEKER GAAN VRAGEN OF IEMAND DE WIJNVERKOPER ONESIMUS HEEFT GEKEND?

BIJ DE HAVEN...
WAAROM WACHTEN WE TOCH ZO LANG MET UITVAREN, BARSIUS?
MORGENVROEG VAREN WE IN HET ZOG VAN PLINIUS' SCHIP NAAR POMPEÏ, DECIUS. HET ZAL GEEN ARGWAAN WEKKEN ALS WIJ SAMEN MET DE ANDERE KOOPVAARDERS DE VLOOT-COMMANDANT VERGEZELLEN. BOVENDIEN LOPEN WE DAN OOK NIET DE KANS OP ZEE AANGEHOUDEN TE WORDEN!

EN WAT VERDER...
DEZE KANT UIT, KELTON!

Sef Muris

de spoorzoeker

Bob Wilson stuurde zijn paard over het heuvelachtige terrein, terwijl hij behoedzaam om zich heen keek. Hij had ruim tienduizend dollar in zijn portefeuille en daarom moest hij voorzichtig zijn. Het kon best zijn, dat een of andere bandiet dit te weten was gekomen en hem in deze eenzame streek zou overvallen.

Hij naderde een paar rotsblokken. Als hij die voorbij was kreeg hij een overzichtelijk prairiegebied voor zich, dat zich uitstrekte tot aan zijn boerderij. Terwijl hij langs de stapel rotsblokken reed, hield hij zijn hand aan de kolf van zijn revolver.

Juist op het ogenblik dat hij dit gevaarlijke punt voorbij dacht te zijn, schrok hij plotseling geweldig. Hij hoorde een verdacht geluid en een harde stem beet hem toe: „Steek je handen in de lucht! En geen grapjes, want anders maak je kennis met een kogel!"

Bob dacht met schrik aan de grote som geld, die hij bij zich had. Dit geld was de opbrengst van de verkoop van een kudde vee en nu wilde een schurk het hem afhandig maken. Toch kon hij niets anders doen dan zijn handen gehoorzaam in de hoogte steken. Misschien kreeg hij later nog een kans de bandiet buiten gevecht te stellen.

„Stap van je paard af en kijk niet om," beval de man achter de rotsblokken.

Bob deed noodgedwongen wat hem werd bevolen. Nauwelijks stond hij op de grond of hij kreeg een klap op zijn hoofd en viel bewusteloos neer.

Toen hij weer bij bewustzijn kwam, keek hij enige ogenblikken wezenloos om zich heen. Daarna drong het tot hem door wat er was gebeurd. Hij was aangevallen en beroofd. Zijn goed gevulde portefeuille, die in de binnenzak van zijn jas gezeten had, was verdwenen.

Zijn hoofd deed afschuwelijk pijn. Voorzichtig streek hij met zijn rechterhand over zijn haar. Hij voelde een stevige bult, het gevolg van de klap die hij had gekregen. Naast hem lag zijn hoed, die de slag gelukkig nog enigszins had gebroken.

Hij keek nog eens om zich heen en was wát blij toen hij op enige afstand zijn paard zag staan. Met moeite kwam hij overeind en strompelde naar het dier toe. In de zadeltas zat zijn veldfles, die hij met lange teugen leegdronk.

Nadat hij zich wat verfrist had, voelde hij zich een heel stuk beter. Slechts één gedachte hield hem bezig: hij moest het geld terug zien te krijgen. Hij had het eerlijk verdiend en het was bestemd om zijn cowboys uit te betalen.

Bob ging eens kijken achter de rots, waar de bandiet hem had opgewacht. Het eerste dat hij zag waren een paar sigarettepeukjes, die kort geleden moesten zijn weggegooid. Hij kon het merk nog op de peukjes lezen. Zorgvuldig stopte hij ze weg in zijn lucifersdoosje.

De bandiet was natuurlijk in het bezit geweest van een paard, daar hoefde hij niet aan te twijfelen. Even verder waren de hoefafdrukken duidelijk op de grond te zien.

Bob Wilson was een meester in het spoorzoeken. Hij bukte zich en bekeek

met grote aandacht de afdrukken. Hij zag direct dat het hoefijzer van een van de achterbenen van het paard een opvallende afwijking vertoonde. Het dier scheen bovendien slecht verzorgd te zijn, want aan het rotsblok hingen verscheidene rossige haren.

Bob volgde het spoor, dat in de richting van het stadje Brownfield leidde. Als hij vlug te werk ging, kon hij de bandiet misschien nog achterhalen.

Tegen een uur of drie in de middag arriveerde hij in de lange en enige straat van het stadje. Aan deze straat lagen onder meer een bankgebouw, een hotel en drie cafés. Voor het eerste café stond slechts één paard. Het had een grijze kleur. Bob reed verder tot aan het tweede café. Hier stonden drie paarden vastgebonden.

Bob steeg af en zag al meteen dat twee van de paarden een rossige kleur hadden. Hij bond zijn eigen rijdier aan een paal vast en keek onderzoekend om zich heen. Nergens was een mens te bespeuren. Hij liep naar de drie paarden toe en terwijl hij hen op hun gemak stelde, onderzocht hij hun hoeven. Het middelste paard vertoonde de opvallende afwijking aan het ijzer van een van de achterbenen. De persoon die hij zocht moest zich dus in het café bevinden.

Met een onverschillige uitdrukking op zijn gezicht stapte Bob het café binnen. Hij groette de aanwezigen en liep naar het buffet. „Geef me vlug een glas bier," zei hij tegen de kastelein. „Mijn keel voelt aan als een stuk schuurpapier."

Nadat Bob het vocht door zijn keel had laten glijden, richtte hij zijn blik op de aanwezigen. Aan een van de tafeltjes zat een cowboy een oud, beduimeld tijdschrift te lezen. Aan een andere tafel, dicht bij het buffet, zaten de drie overige bezoekers van het café. Het waren de paardenhandelaar Bill Talmadge, een spoorwegbeambte, Richardson geheten, en de cowboy John Simpkins. Deze Simpkins had een paar jaar op de boerderij van Bob gewerkt. Een maand geleden had hij hem echter moeten ontslaan, omdat hij erg brutaal was en bovendien zijn werk niet naar behoren deed.

Een van deze vier mannen in het café moest de dader zijn. De eenzame cowboy, die in het tijdschrift zat te lezen, verdacht Bob niet. Hij kende hem van aanzien; de man werkte op de boerderij van Gardner en het enige niet rossige paard buiten voor het café droeg het merkteken van deze boerderij.

Een van de mannen aan het andere tafeltje bezat geen paard; dat was natuurlijk de spoorwegbeambte Richardson. Het was een van de keurigste burgers van het stadje en hem van een roofoverval verdenken leek Bob belachelijk.

Bob wilde juist een nieuw glas bier bestellen toen Simpkins de kastelein toeriep: „Carl, ik trakteer. Geef ons allemaal iets te drinken. Meneer Wilson, u drinkt toch ook mee?"

„Graag, Simpkins," antwoordde Bob. „Wat gebeurd is, is al lang vergeten."

„Ik heb net mijn paard aan Bill Talmadge verkocht," zei Simpkins. „Dit is het laatste glas bier dat ik in Brownfield drink. Met de trein van kwart over vijf verlaat ik deze stad."

„O," zei Bob kalm, maar hij was tegelijkertijd op zijn hoede. „Laten we dan drinken op je gezondheid."

De mannen dronken en Simpkins ging verder: „Ik ga in Houston in een fabriek werken. Dat cowboyleven hangt me behoorlijk de keel uit. Het is niks voor mij."

„Heeft iemand misschien een sigaret voor mij? Ik heb er geen meer," zei Bob en hij richtte zijn vragende blik in het bijzonder op Simpkins. Deze hield Bob een pakje sigaretten voor en Bob koos er een uit. Hij zag direct dat op de sigaret hetzelfde merk stond als op de peukjes die hij bij de rotsen gevonden had...

„Bill, welk paard heb jij van Simpkins gekocht?" vroeg Bob aan de paardenhandelaar.

„Het middelste van de drie," zei Talmadge. „Wil je het soms kopen?"

Bob gaf geen antwoord. Hij wist nu wie hem had overvallen en het werd tijd dat hij iets deed. Hij keerde zich weer naar Simpkins en zei met stemverheffing: „Zeg, Simpkins, waar was jij vanmorgen?"

„Interesseert je dat?" vroeg Simpkins koel.

„Zeker interesseert me dat," zei Bob. „Jij hebt mij vanmorgen op een lafhartige manier neergeslagen en toen heb je mijn geld geroofd."

„Je bent niet wijs, kerel," riep Simpkins uit, terwijl hij zichtbaar verbleekte.

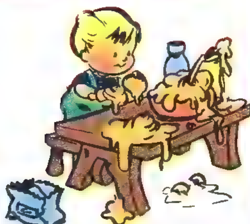
De sfeer in het lokaal was nu geladen met spanning. Bob gooide zijn sigaret in de asbak en hield Simpkins in de gaten. In een wanhopige poging ging diens rechterhand naar zijn revolver. De twee andere mannen sprongen vlug op, waarbij de paardenhandelaar, die dik en niet zo snel ter been was, met stoel en al op de grond belandde. De kastelein dook ongelofelijk snel achter zijn buffet.

Simpkins was vlug, maar Bob was nog vlugger. Nauwelijks had Simpkins de revolver in zijn handen of een kogel uit Bobs wapen floot hem rakelings langs het hoofd. Van schrik liet Simpkins de revolver uit zijn hand vallen en nam een duik in de richting van de deur. Maar nog voor hij die bereikt had was Bob al bij hem en greep hij hem stevig vast.

„Kom, Simpkins," zei Bob, „loop nu maar rustig voor me uit naar de sheriff. Daar zullen we alles precies uitzoeken en daar kun je me het gestolen geld teruggeven. In de cel kun je dan nog eens rustig nadenken over je laffe daad. Tussen haakjes: ik ben bang, dat je je afspraak met die fabriek in Houston voorlopig wel kunt vergeten!"

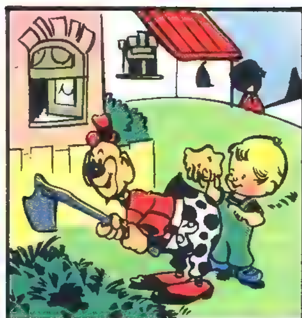

SPELEND SPEELGOED

Op een dag wilde Tim, het broertje van Tommie, taartjes bakken. Hij ging meteen aan het werk en na een tijdje stapte hij met zijn eerste produkt de keuken uit.

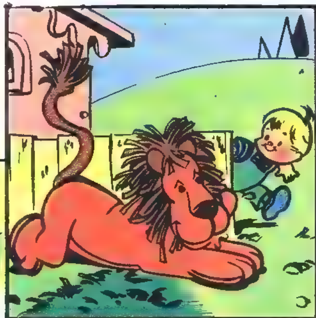

Vlak daarna kwam Tommie de keuken binnen. „Wat een rommel is het hier," riep hij uit. „Dat is vast het werk van Tim." Intussen probeerde Tim zijn taartje aan Kwink kwijt te raken.

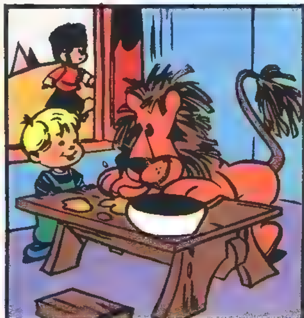

Kwink was in zijn tuin aan het werk. Opeens draaide hij zich om en toen kwam het taartje precies in zijn gezicht terecht. „Help!" riep de clown. „Wat is dat voor viezigs?"

Wat was Kwink boos! Hij gooide het taartje over de schutting en zei tegen Tim: „Ga naar huis, jij, en laat me met rust!" Wat Kwink niet wist, was dat achter de schutting Leo de leeuw zat.

Leo is gek op zoetigheid en dus vond hij het mislukte taartje van Tim erg lekker. Toen Tim dat zag, nam hij hem mee naar huis om hem ook de rest van de taartjes te laten opeten.

Leo likte alles schoon. Toen hij weg was, kwam Tommie binnen. „Tim," zei hij, „ruim onmiddellijk die rommel op!" Maar toen keek hij vreemd op: alle rommel wás al opgeruimd!

NOORD-AMERIKA N

COMMUNISTISCH-CHINA

NATIONALISTISCH-CHINA

CANADA N

BELGIË N

DENEMARKEN N

DE EMBLEMEN STAAN BIJ EEN MILITAIR VLIEGTUIG AAN BOVEN- EN ONDERZIJDE VAN DE VLEUGEL EN AAN ELKE KANT VAN DE ROMP.

N-113

B.

LUCHTMACHTEMBLEMEN

WEST-DUITSLAND N

Een van onze lezers vroeg ons, of wij eens in Sjors enige emblemen van de luchtmachten van verschillende landen wilden publiceren.
Omdat wij weten, dat veel jongens en ook meisjes dat interessant vinden — vooral degenen, die als hobby hebben, het herkennen van vliegtuigen — hebben wij er op deze bladzijde enkele afgebeeld.
Behalve die van de beide China's en van Zuid-Korea behoren deze emblemen bij de vliegtuigen, die je, vooral in verband met de oefeningen van de N.A.V.O., het meest op de Westeuropese vliegvelden kunt aantreffen.
Diegenen, die nog iets meer van deze luchtmachtemblemen willen weten, moeten ons maar schrijven. Misschien kunnen wij er nog weleens iets over publiceren.

ENGELAND N

FRANKRIJK N

ISRAËL

JAPAN

RUSLAND

INDONESIË

ZUID-KOREA

NOORWEGEN N

PORTUGAL N

TURKIJE N
EMBLEEM OP ROMP EN VLEUGEL
OP DE STAART

ITALIË N

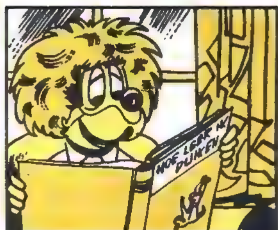
ZWEDEN

NEDERLAND N

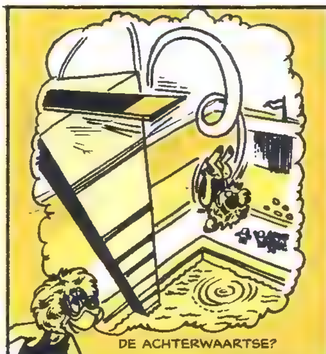
ZWITSERLAND

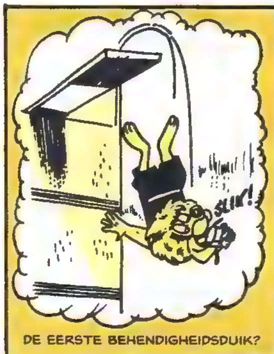
BIJ LANDEN DIE LID ZIJN VAN DE N.A.V.O. (ZIE SJORS NR. 13 PAG. 31) STAAT EEN N BIJ HET EMBLEEM.

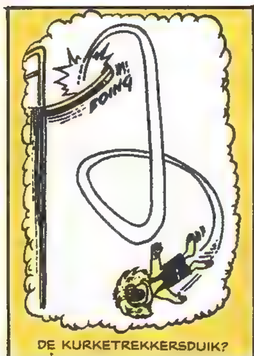

DE ACHTERWAARTSE?

DE EERSTE BEHENDIGHEIDSDUIK?

OF DE TWEEDE BEHENDIGHEIDSDUIK?

DE KURKETREKKERSDUIK?

OF DE KANONSKOGELDUIK?

DE BRUINVISDUIK?

Het komt in de bus

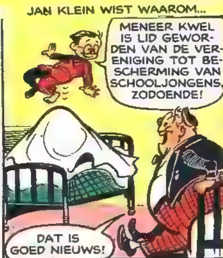
ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Gert Ochsendorf (12), Schalkweg 2, Schalkhaar (Ov.), wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd, liefst in Noord- of Zuid-Holland of Utrecht, Hobby's: postzegels, modelspoor, modelbouw (vliegtuigen), zwemmen en schaatsen. • Wie aan *Rennie van Egmond, Koningstraat 42, Leiderdorp*, een vliegtuigfoto of technische tekening stuurt, ontvangt tien postzegels. Voor een vliegtuigboekje geeft Rennie vijftig postzegels. Eventueel geeft hij ook sigarebandjes. • Wie aan *Frits Koops (11), Mercuriusplein 24, Enschede*, een foto van The Shadows stuurt, krijgt vijfentwintig sigarebandjes of vijftien suikerzakjes. • *Hans Hunnink (13), Wulpstraat 5, Enschede*, wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. • *Eelke Bosma, Hopperstraat 5, Sneek*, wil met een jongen postzegels ruilen. Hij heeft veel Zwitserse zegels, die hij wil ruilen voor zegels van de Overzeese Rijksdelen. • *David Schilleman, Havenstraat 5, Biervliet (Zld.)*, wil foto's van schepen ruilen. • *Ko van Oosterhout (14), van Boetzelaerstraat 29 II, Amsterdam-West*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, die van hardrijden op de schaats houdt. • *Joan Hogendorp (15), Prof. Krausstraat 87, Delft*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren. • *Jokc Bode (14), Cronjéstraat 15, Den Haag*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van haar leeftijd. • *Miriam Anskreutz (16), Voorterstraat 14, Kerkrade* en *Resie Knauf (16), Nieuwstraat 49, Kerkrade*, willen corresponderen met een Nederlandse of buitenlandse jongen van hun leeftijd. • *Ankie Knauf (14), Nieuwstraat 49, Kerkrade*, wil corresponderen met een r.k. Franse, Engelse of Nederlandse jongen of meisje van haar leeftijd. • *Hennie van Ooy (j., 18), v. Pomerenstraat 40, Hippolytushoef, Wieringen*, zoekt een r.k. correspondentievriendin van zijn leeftijd. • *Jeanne van Ooy (16), v. Pomerenstraat 40, Hippolytushoef, Wieringen*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: tekenen, zingen, schaatsen en knutselen. • *Diny Wijlens (17), Beatrixstraat 96, Haaksbergen (Ov.)*, zoekt een r.k. correspondentievriend van haar leeftijd. Hobby's: tekenen, wandelen, zwemmen, lezen. • *Marion Struik (11), Begoniastraat 6, Oldenzaal*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Guus Klaren (12), Oostzeedijk 336a, Rotterdam-16*, geeft zes lucifersmerken voor een speldje. • *Dela Thoma (14), Veursestraatweg 106, Leidschendam*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Ellie van Boggelen (14), Leibnitzstraat 10a, Schiedam*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: muziek, en foto's van filmsterren. • *Truus van der Maat (11), Schiedamseweg 19, Schiedam*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Catrien van der Maat (14), Schiedamseweg 19, Schiedam*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Trees Vermeulen (11), Harde weg 1, Schiedam*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Ria van Ewijk (14), Passage 1, Oss*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: muziek, zwemmen, postzegels, suikerzakjes, lezen en schaatsen. • *Ferdi Scoz (16), Marsstraat 16, Geleen* en *Frans Masthoff (16), Jupiterstraat 24, Geleen*, zoeken ieder een correspondentievriendin van hun leeftijd, liefst in Zuid-Limburg. Hobby's: moderne muziek, zwemmen en film. • *Jean-Pierre De Sutter (16)* en *Frans Bouckenooghe (16), Menensteenweg 6, Roeselaere, België*, willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd, liefst in de omgeving van Gent. Hobby: reizen. • *Rietje v. d. Poll (15), Vossenstraat 22, Brunssum (L.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Flora Ouwerkerk (16), Parklaan 84, Hoofddorp*, wil corresponderen met meisjes en jongens van haar leeftijd. • *Gerda* en *Minie ter Huurne, Wolkammerstraat 21, Haaksbergen (Ov.)* en *Wilmien Westendorp, Eibergsestraat 222, Haaksbergen (Ov.)*, willen corresponderen met jongens en meisjes van zeventien of achttien jaar. • *Peter Kuilboer (16), Azaleastraat 44, Duivendrecht*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Tineke Wiegel (10), Hesselt van Dinterstraat 22, Nootdorp (Z.-H.)*, wil corresponderen met een herv. meisje van haar leeftijd, dat niet in Zuid-Holland woont. • *Ria Laus (15), Noordkerkepad 48, Westkapelle, Nel Huibregtse (15), Markt 80, Westkapelle, Ella Hendrikse (14), Noordkerkepad 30, Westkapelle, Marjan Minderhoud (15), Markt 73, Westkapelle*, willen corresponderen met jongens van vijftien of zestien jaar. • *Ria Vaissier (14), Noorddijk 21, Maassluis*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Bert v. d. Wiel (16), Steenbankpad 2c, Tollebeek (N.O.P.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, die van zwemmen en schaatsen houdt. • *Lex van Kalken, Cantecleerstraat 42, Maastricht*, zoekt een r.k. correspondentievriend. • *Tineke Jonkman (15), Kanaal B ZZ 86, Emmererfscheidenveen (Dr.)* en *Grietje Grooten, Kanaal B ZZ 55, Emmererfscheidenveen (Dr.)*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. Hobby's: sport en moderne muziek. • *Hans van Tuyl (12), Baardwijksestraat 92, Waalwijk*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. Hobby's: sport, scheeps- en dierenplaatjes. • *Kees van Tuyl (15), Baardwijksestraat 92, Waalwijk*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Adrie van Tuyl (17), Baardwijksestraat 92, Waalwijk*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Ursula Rooijens (15), Hertstraat 7, Nijmegen*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Tini Taal (15), Pluvierstraat 122, Scheveningen*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Tini Mijnders (12), Stationsweg 7, Baarn*, wil corresponderen met een Duitse jongen van haar leeftijd. Wie weet een adres? • *Thea Bots (16), Oosterweg 64 A, Groningen* en *Vera Kok (15), Helperbrink 1 A, Groningen*, willen corresponderen met r.k. jongens van hun leeftijd. • *Jan Scholten (18), Beatrixstraat 15, Nijverdal*, wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd.

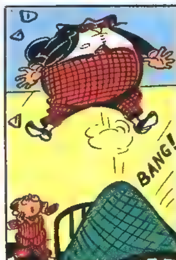
Billie Turf het dikste studentje ter wereld

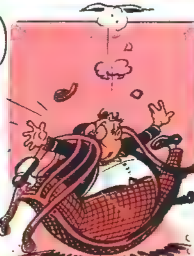

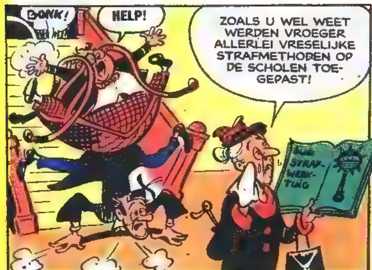

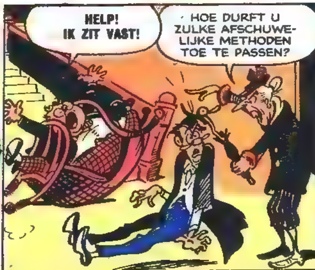

JIJ KRIJGT MIJN KOEKJES ALS IK JOUW SOMMEN MAG OVER-SCHRIJVEN!
WACHT EVEN, DAAR KAN IK OOK VAN MEE-PROFI-TEREN!

MOOI ZO, DAAR IS HET GAT DAT IK DAARSTRAKS IN HET PLAFOND GEMAAKT HEB!

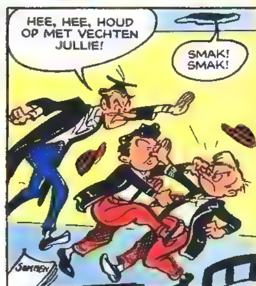

IK WEET ZEKER DAT ZE GOED ZIJN, WANT IK HEB ZE OVER-GENOMEN UIT HET BOEK VAN MENEER KWEL!
HA, HA, IK KAN ALLES DUIDELIJK LEZEN!
KOEK

DAT WAREN DE SOMMEN! NU DIE KOEKJES NOG!

ZO, IK BEN KLAAR! KRIJG IK NU JOUW KOEKJES?
PAK ZE MAAR! ZE LIGGEN ACHTER ME!
KOEK

OPLICHTER! IK ZIE NERGENS KOEKJES!

HA, HA, NET GOED VOOR DIE NARE JONGETJES!
ZEG OP: WAAR ZIJN DIE KOEKJES?
AU!
KOEK

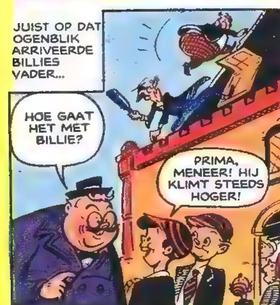

HEE, HEE, HOUD OP MET VECHTEN JULLIE!
SMAK! SMAK!

ZO, DE KOEKJES ZIJN OP. EENS KIJKEN OF ZE NOG MEER HEBBEN!
KOEK

JA, IK ZIE OOK NOG EEN WORSTJE!
WAT GEBEURT DAAR-BOVEN?

JA, HOOR, HET IS EEN WORSTJE!
HET VOELT LEKKER WARM EN VERS AAN!
LAAT ME LOS!

BILLIE, WAT VOER JIJ HIER UIT? EN WAAROM TROK JE ME ZO AAN MIJN NEUS? WAT BETEKENT DIT ALLEMAAL?
LIEVE HELP, IK MOET WEG WEZEN!
KOEK

JUIST OP DAT OGENBLIK ARRIVEERDE BILLIES VADER...
HOE GAAT HET MET BILLIE?
PRIMA, MENEER! HIJ KLIMT STEEDS HOGER!

ALS U ME AANRAAKT, WAAR-SCHUW IK DE VERENIGING TOT BESCHERMING VAN SCHOOL-JONGENS!
LAAT DIE JON-GEN MET RUST!
KIJK, DAAR GAAT IE!

JE HEBT JE VAN MIJN WAARSCHUWING NIETS AANGETROKKEN, HÈ? VOOR STRAF DRIE MAANDEN LANG GEEN ZAKGELD!

ZELFS RODE AREND, HET GROTE OPPERHOOFD, EN Z'N SQUAW ZIJN HELEMAAL WÉG VAN:

Plezier met Sjors

- 160 pagina's op groot formaat
- voor jongens *én* meisjes
- verhalen, strips, knutselpagina's, puzzels, raadsels, gezelschapsspelletjes enzovoorts enzovoorts.
- oude bekenden in nieuwe avonturen: Archie, de Man van Staal - Billie Turf, het dikste studentje - Prinses Anita - Mug en Mik - Coco de Clown - Map en Moppie en nog vele anderen.
- voor de kleintjes: kleurplaten - plaatjes kijken - stof om voor te lezen.

PLEZIER MET SJORS garandeert de kinderen een plezierige vakantie! Wie zich van een exemplaar wil verzekeren, doet er goed aan onmiddellijk te bestellen. Voor abonnees op dit blad is dit kleurige boek, dat voorzien is van een stevige band, verkrijgbaar voor de aantrekkelijke prijs van f 2.95

VERKRIJGBAAR DOOR TUSSENKOMST VAN DE BOEKHANDEL. RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN WORDEN UITGEVOERD NA ONTVANGST VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG AD F 2.95 OP POSTREKENING NUMMER 9229 VAN DE N.V. DRUKKERIJ DE SPAARNESTAD, AFDELING EXTRA-UITGAVEN, TE HAARLEM. OP HET GIROSTROOKJE DUIDELIJK VERMELDEN: „*PLEZIER MET SJORS*". A.U.B. GEEN GELD OF POSTZEGELS IN BRIEVEN INSLUITEN. OOK GEEN EXTRA-POSTZEGELS OP BRIEFKAARTEN PLAKKEN. RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN KUNNEN OOK WORDEN OPGEGEVEN BIJ DE BEZORGER VAN DIT BLAD.

MUG en MIK

IK GA EVEN NAAR MIK. HEE, WAT IS DAT?
MIK

HIJ IS GEVALLEN!!
PLOF!

KOUD WATER ZAL HEM WEL BIJ-BRENGEN! HIJ IS BUITEN WESTEN!

ALS JE DAT NOG EENS DOET...! IK DOE AAN JUDO EN LEER HOE IK MOET VALLEN ZON-DER ME TE BEZEREN. KOM ERIN!
JUDO IN EEN LES

VOOR IEDERE GREEP IS ER IN JUDO EEN TEGENGREEP. VAL ME MAAR AAN!
OKÉ!

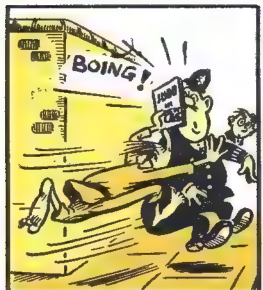

MET EEN KLEIN BEWEGINKJE VAN MIJN PINK VLIEG JE OVER MIJN HOOFD.
BENG!

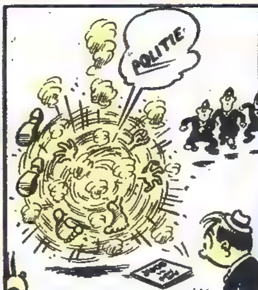

EN WAT GE-BEURT ER ALS IK ACHTERUIT TRAP?
FLOEP!

DAN... MOET JE BETER KIJKEN WAAR JE JE VOETEN NEERZET OF ANDERS...

NU ZAL IK JE DE ARMGREEP EENS LATEN ZIEN.
NEE, DANK JE! IK HEB EEN BE-LANGRIJKE AFSPRAAK.

KOM TERUG! JE MOET ME HEL-PEN!
O, IK WOU DAT ER EENS IETS GEBEURDE!

BOING!

POLITIE

DAT BOEK DEUGT NIET! ER STAAT NIET IN WAT JE BIJ DEZE GREEP MOET DOEN!

De schat van Chaparral

KORTE INHOUD: David Dixon en Ralph Thompson, beiden van de Daily Chronicle, gaan naar de flat van Vlasto om nog eens te praten over een verhaal, dat die hun vertelde: in Mexico is een Indianenstam in de macht van een zekere Chaparral, die een schat verborgen houdt. En er is nog iemand, die Chaparral uitbuit. In de flat vinden zij een man, die Vlasto's papieren doorzocht heeft en door hem is neergeslagen.

Het was duidelijk dat de vreemdeling tijd wilde winnen, maar ondanks de vage blik in zijn ogen scheen het Dixon toe dat er iets onplezierig fanatieks aan hem was, bijna alsof hij krankzinnig was.

„Goedenavond, waarde vriend," zei Vlasto met een glasharde stem. „Misschien wilt u zich even voorstellen."

De man bevochtigde zijn lippen en keek degenen die tegenover hem stonden, een voor een aan. „Ik voel me niet goed," kreunde hij, terwijl zijn hoofd hulpeloos heen en weer schudde.

„Breng hem naar de divan," zei Vlasto, die de man onder schot hield, terwijl Dixon en de Ragebol de vreemdeling bij de armen pakten en hem overeind hielpen. Ze moesten hem bijna dragen, want de man wankelde op zijn benen. Toen ze echter juist bij de tafel waren, bleef hij opeens stokstijf staan. Voordat Dixon en de Ragebol iets konden doen — want ze waren nergens op verdacht — had hij hen van zich afgeworpen. Hij ging achter hen langs, zodat Vlasto niet kon schieten, gooide met een geweldige klap de tafel om, sprong over het bureau en verdween als een bliksemstraal door de deur naar de hal.

„Hem achterna!" schreeuwde de Ragebol, die het eerst van de schrik bekomen was. Hij ging achter de vreemdeling aan, maar Vlasto was het eerst bij de deur. Tot verbijstering van de Ragebol deed hij de deur dicht, stak zijn pistool in de zak en leidde de Ragebol weer de flat binnen.

„Maar waarom... hoe... wat...?" De Ragebol stotterde van verwarring.

„Het is beter zo," antwoordde Vlasto kalm. „We zullen er in dit stadium geen herrie over maken."

„Vlasto heeft gelijk, Ragebol," zei Dixon en hij begon de meubels weer recht te zetten, die de vreemdeling bij zijn overhaaste aftocht had omgegooid. „Als we zouden proberen om die kerel te vangen en aan de politie over te leveren, zou de zaak kunnen uitlekken, vóórdat wij eraan zijn begonnen."

„Precies," zei Vlasto en hij nam een kistje sigaren uit een la van de kast. „Ik heb zo het idee, dat deze man geen gewone dief is. Hij zal wel uit Mexico zijn gekomen om zoveel mogelijk over mij te weten te komen, omdat bepaalde mensen vinden dat ik te veel over die geschiedenis van de paddestoelengod weet."

„Maar," protesteerde de Ragebol, „zover zouden ze toch zeker niet gaan?"

„Het dringt geloof ik nog niet helemaal tot je door, Ragebol, hoeveel hier wel achter steekt. Het gaat er niet alleen om dat een troep Indianen er het een of andere vreemde bijgeloof op na houdt. Er zit veel meer aan vast. Het is aan ons om dat te ontdekken. Het is nu wel duidelijk dat deze zaak gauwer aan het rollen is gebracht dan ik kan waarderen. Morgen ga ik naar Mexico. En jij, Dixon?"

„Ik kom je aan het eind van de week achterna," zei Dixon. „Je kunt van mij wel aannemen dat de grote baas aan deze laatste gebeurtenis genoeg heeft om ons plannetje goed te keuren. Ik reken er vast op dat hij volledig achter ons staat."

HOOFDSTUK VI

Naar Mexico!

De reusachtige Superconstellation ronkte gelijkmatig voort, zo kalm en gemakkelijk als in een droom.

Af en toe kantelde een van de glanzende vleugelkleppen even en dan schommelde het vliegtuig bijna onmerkbaar. Voor de rest vloog dit verbazingwekkende samenstelsel van metaal, hout, plastic en glas, dat door mensenhersens was uitgedacht, op een hoogte van drieduizend meter bedaard verder.

Binnen in de romp was het stil. De passagiers waren zich nauwelijks van elkaars bestaan bewust; ze leefden in hun eigen wereldje, behaaglijk genesteld in de stoelen met hoge leuningen. Hun gedempte stemmen — en van sommigen het gesnurk — vermengden zich met het regelmatige gesnor van de ventilatoren en het gezoem van de motoren.

Bij tijd en wijle trippelde er een stewardess langs het gangpad en legde hier en daar een kussen recht of stelde iemand met een paar geruststellende woorden op zijn gemak. Soms ook was het een onverstoorbare steward, die op zijn gemak met de nodige drankjes of een zorgzaam volgeladen blad met eetwaren tussen de stoelen verscheen.

Zo ronkte de kolossale machine maar voort, uur na uur, met een snelheid van honderden kilometers per uur, terwijl het ten opzichte van de onmetelijke wolkenmassa's leek, alsof ze bijna niets opschoten.

„Weet je," zei Dixon op slaperige toon, „vliegen is net zo iets als verdovende middelen. Ik zou zo wel altijd willen doorgaan, zo maar een beetje dromend in de lucht. Duizenden meters boven de aarde verheven, een slordige vijfduizend kilometer van Fleet Street verwijderd, geen jankende telefoons, die op je zenuwen werken, geen grote bazen die je een uitbrander geven. Het lijkt me toe dat we het lange-afstandvliegen wel als een moderne uitgave van opium kunnen beschouwen."

„Of misschien van de vliegenzwam?" veronderstelde de Ragebol spottend.

„Die zit, Ragebol," moest Dixon met een geeuw toegeven. „Maar zoals Vlasto het ons heeft verteld, heeft die paddestoel een meer verontrustende uitwerking, te oordelen naar de manier waarop die Indianen van Chaparral tekeergingen."

De lange gestalte, die aan de andere kant naast Dixon zat, schrok wakker uit zijn dutje. Het was Harkness, de voornaamste fotograaf van de Chronicle. De houding van zijn knieën, die tegen de rugleuning van de zitplaats vóór hem waren gedrukt — ongetwijfeld niet erg gemakkelijk voor degene die daar zat — werd veroorzaakt door zijn meer dan normale lengte. Zijn gezicht droeg een droefgeestige uitdrukking die kon betekenen, dat hij óf luchtziek was óf dat hij zwaarmoedig gestemd was.

„Ik weet nog steeds niet of ik wegga of terugkom," klaagde hij. „Of droom ik misschien? Het is nu precies een week geleden dat ik plaatjes nam van het wrak van de *Juanita*. Daar had ik echt plezier in. Er is daar in Penzance een aardig café, ik kende er al heel wat mensen. Ik had erg veel geluk met klaverjassen. En toen moest ik opeens van de baas naar

„Goedenavond, waarde vriend," zei Vlasto met een glasharde stem. „Misschien wilt u zich even voorstellen."

Voordat Dixon en de Ragebol iets konden doen — want ze waren nergens op verdacht — had hij hen van zich afgeworpen.

Fleet Street terugkomen, en daar vertelt ie me dat ik op staande voet naar Mexico moet. Nou vraag ik je, wat moet ik daar?"

,,Paddestoelen," grapte de Ragebol.

,,Wat jou betreft," zei de sombere Harkness, terwijl hij een dodelijk vermoeide blik op de Ragebol wierp, ,,dat jij er ook bij bent, maakt het allemaal nog veel gekker. Hoe kom jij hier verzeild? Neem me niet kwalijk, een half jaar terug was je nog een loopjongen met inkt aan zijn vingers, die zijn thee roerde met een lijmkwast. En ik mag een boon worden, als je nou opeens niet een volslagen verslaggever lijkt. Ik geef het op! Iedereen moet wel onder de invloed zijn van die amanita muskatel of wat het ook is, waarover jullie aldoor zitten te raaskallen."

,,Aha," zei de Ragebol triomfantelijk," ,,dus je geeft toe, dat je wel weet, waar het over gaat?"

,,Ik weet vrijwel niets," zei Harkness, terwijl hij zijn ledematen probeerde te strekken. ,,Niemand vertelt mij wat."

,,Doe niet zo idioot, George," lachte Dixon. ,,Jij was er ook bij, toen de baas zijn conferentie hield. Ik weet dat het allemaal een beetje haastig gegaan is en dat jij een beetje humeurig bent, omdat jij je spelletje klaverjassen niet uit hebt kunnen maken. Maar afgaande op de inlichtingen van Vlasto vonden wij dat er geen tijd te verliezen was. Het schijnt dat die Chaparral, de aardse vertegenwoordiger van de paddestoelengod, zoals wij hem noemen, betrokken is bij een of andere sensationele zaak en wij moeten zorgen dat we daar een vinger in de pap krijgen. Ik heb zo'n voorgevoel dat het een prachtverhaal kan worden en ik wil niet dat een ander ons vóór is."

,,Waarom is Vlasto zo opeens verdwenen?"

,,Hij is vier dagen geleden vooruitgevlogen om alvast wat in orde te maken. Vlasto kent het land en de mensen. Er moet heel wat geregeld worden. We gaan niet naar Mexico om de hele dag een beetje met onze duimen te draaien. We gaan regelrecht de wildernis in. Het eerste gedeelte gaan we met de trein en Vlasto rekent erop dat we met een auto of een jeep wel verder kunnen trekken. Het laatste gedeelte zullen we met de benenwagen moeten gaan of op muilezels."

,,Wat was dat voor een vent, die in de flat van Vlasto heeft ingebroken?" vroeg de fotograaf nieuwsgierig.

,,Een geheimzinnige kerel," antwoordde Dixon, terwijl hij zijn schouders ophaalde. ,,Vlasto had hem nog nooit eerder gezien. Het leek ons toe dat hij uit Midden-Amerika of daaromtrent kwam. Maar het kan ook wel een of andere huis-tuin-en-keukeninbreker geweest zijn of een landloper. Het feit dat hij juist de flat van Vlasto heeft uitgekozen, wijst er misschien wel op dat hij Vlasto achtervolgd heeft."

,,Zou de moeder van Vlasto zo rijk zijn, dat het de moeite van een inbraak waard is?"

,,Het is mogelijk. Maar het is vast geen vakman geweest, dat kon je aan alles wel zien, dus ik denk eerder dat hij in Vlasto zelf geïnteresseerd was."

,,En toen Vlasto hem daar aantrof, heeft hij hem neergeslagen? Ik had niet gedacht dat hij zoveel in zijn mouwen had!"

,,Ja, dat denken er wel meer niet! Hij ziet er uit alsof je hem zo weg kunt blazen, maar hij is zo sterk als een beer en zo vlug als een aal."

,,Ik had het ook niet achter hem gezocht," grijnsde de Ragebol, die uit het raam had zitten kijken naar de voorbijdrijvende wolkenvelden.

,,Waarom hebben jullie die man niet aan de politie overgeleverd?" vroeg Harkness, die nieuwsgierig rondkeek of er nog niet wat te eten gebracht werd.

,,Alleen maar, omdat wij er nog geen ruchtbaarheid aan wilden geven," zei Dixon, die zich opeens herinnerde dat het verboden was te roken, zodat hij vlug zijn pijp weer in zijn zak stak. ,,Misschien was het alleen maar een insluiper. Maar het is ook mogelijk, dat iemand hem op het spoor van Vlasto had gezet, omdat ze vonden dat die zich te veel vóór de paddestoelengod interesseerde. Er staat te veel voor ons op het spel om er halverwege mee op te houden, áls we er tenminste mee door kunnen gaan. Ik hoef je niet te vertellen, dat Vlasto die knaap grondig gefouilleerd heeft, maar hij heeft niets gevonden."

De Ragebol moest onwillekeurig terugdenken aan die regenachtige avond, nu acht dagen geleden, toen zij een bezoek hadden gebracht aan de flat van Vlasto. Acht dagen geleden — en nu vloog hij hier hoog boven het hartje van Mexico.

Dat had ik toch nooit durven dromen, dacht hij bij zichzelf, terwijl hij hoopvol rechtop ging zitten, toen de stewardess een kussentje op zijn knieën kwam leggen, waarop zo dadelijk een blad met lekkere hapjes zou komen te staan. Ik dacht dat ik het in Keulen hoorde donderen, toen Johanssen zei dat ik met Dixon mee zou gaan. Daar moet ik Dave nog voor bedanken.

Het was een kans uit duizenden. Hij wist dat hij in die paar maanden als verslaggever aardig werk geleverd had, maar dat Johanssen zó'n hoge dunk van hem had, had hij niet durven dromen.

Maar ja, grinnikte hij in zichzelf, terwijl de stewardess een volgeladen blad op zijn knieën plaatste, zo is het leven. Het heeft zo zijn voor en zijn tegen.

Maar hij moest toegeven dat het er voor hem nu allemaal erg rooskleurig uit zag. Met inbegrip van kip en asperges op drieduizend meter hoogte!

,,We zijn over precies zeventig minuten in Mexico-City, heren," deelde de stewardess met een vriendelijke glimlach mede.

,,Salamanders, wat zal het daar beneden heet zijn!" zuchtte Harkness, die

onhandig zijn blad op zijn hoekige knieën in evenwicht probeerde te houden.

HOOFDSTUK VII

Een bekend gezicht

Het duurde niet lang of George Harkness klaagde overal over, behalve over de grote hitte.

„Is dit luchtverversing?" gromde hij, toen hij met de anderen enige tijd later in de met palmen versierde conversatiezaal van het hotel Buena Vista in Mexico zat. „Het wordt hier steenkoud. Ze denken hier zeker dat wij stukken schapevlees zijn, die koel bewaard moeten worden."

„Allemaal voor het welzijn van de Amerikaanse toeristen," glimlachte Vlasto, terwijl hij met een hoofdknik naar een groepje lawaaierige yankees wees, wier luide stemmen nog bijna overschreeuwd werden door hun opzichtige dassen en felgekleurde overhemden. „Je bent hier nog niet in het eigenlijke Mexico, beste vriend. Maar wacht maar eens tot we in de bergen zijn, dan zul je nog weleens naar diezelfde luchtverversing snakken!"

„En dan is er nog wat," zei Harkness somber. „Toen we hier aankwamen, heb ik even een dutje gedaan op mijn bed en ik schrok op uit een nachtmerrie; ik dacht dat ik stikte. Toen ik opstond, wankelde ik op mijn benen. Ik dacht minstens dat ik een dosis van die vliegenzwam van jullie had binnengekregen."

„De hoogte speelt jou parten," legde Vlasto uit. „Je moet niet vergeten dat Mexico-City bijna drieduizend meter boven de zeespiegel ligt. Het is geen wonder dat je daar eerst aan moet wennen."

Hij begon zachter te spreken. „Ik denk dat Dixon het wel met me eens zal zijn, dat we er in het openbaar niet hardop over moeten praten waarvoor we eigenlijk hier gekomen zijn." Terwijl hij dit zei, liet hij zijn blikken door de conversatiezaal glijden. „Jij doet maar alsof je hier bent om foto's van volksfeesten te maken."

„Hoe had je je onze verdere reis gedacht?" vroeg Dixon. Hij zat behaaglijk in zijn stoel en trok vergenoegd aan zijn pijp.

„Morgen vertrekken we met de trein naar San Emilio, in het noordwesten van Mexico. Die reis duurt twee dagen en wordt niet bepaald luxueus. De spoorwegen zijn niet het sterkste punt van Mexico. Het is misschien een schrale troost, maar jullie moeten er maar goed aan denken, dat het nog ongemakkelijker wordt als we de trein hebben verlaten."

„Alle gekheid op een stokje," lachte Dixon. „Ben je nog achter nader nieuws gekomen over de activiteiten van Chaparral?"

„Het lijkt me beter dat we ons op mijn kamer terugtrekken," mompelde Vlasto, die de mensen die voorbijkwamen opmerkzaam gadesloeg. „Daar kunnen we wat veiliger praten."

„Dan ga ik," zei Harkness, terwijl hij uit zijn stoel omhoogkwam, „ondertussen buiten een beetje rondkijken, terwijl jij en Vlasto plannen maken. Het licht buiten is prachtig geschikt om een paar mooie opnamen te maken."

„Ik ga wel met je mee," bood de Ragebol aan. „Als jij het goedvindt, Dave?"

„Zeker," stemde Dixon toe, terwijl hij, met Vlasto onderweg naar de lift, even stilstond. „Ga je gang en kijk maar wat rond, maar laat je niet door Harkness op het verkeerde pad brengen. Het heeft voor jullie weinig zin hier te blijven rondhangen. Vlasto en ik hebben veel te bepraten."

„Tot ziens dan," lachte de Ragebol. Hij wuifde even toen hij opstond om Harkness achterna te gaan, wiens lange benen zich al een weg baanden tussen de babbelende hotelgasten door.

„Hasta la vista, zoals ze hier zeggen."

„Wat zou er in dit gat allemaal te beleven zijn?" vroeg Harkness zich af. Hij kauwde op een lucifer, terwijl ze uit de hal in het verblindende zonlicht stapten.

„Quien sabe, señor?" zei de Ragebol.

Hij was opgewonden bij de gedachte aan alle ongewone belevenissen en avonturen die hem, naar hij hoopte, nog te wachten stonden. Een paar jaar geleden had hij eens een poosje in Frankrijk gelogeerd, maar verder had hij nog nooit een voet buiten Engeland gezet. Nu was hij opeens in een van de boeiendste en kleurrijkste streken van de wereld beland.

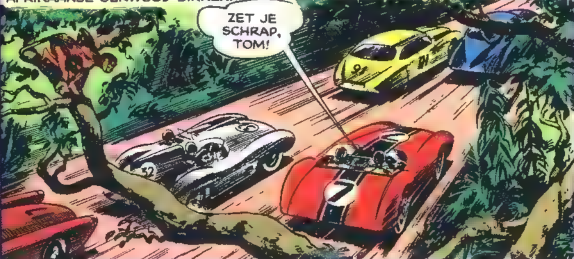
Wordt vervolgd

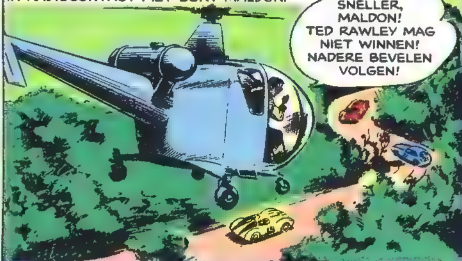
„Ik dacht minstens dat ik een dosis van die vliegenzwam van jullie had binnengekregen."

Ted en Tom
en de monsterrace

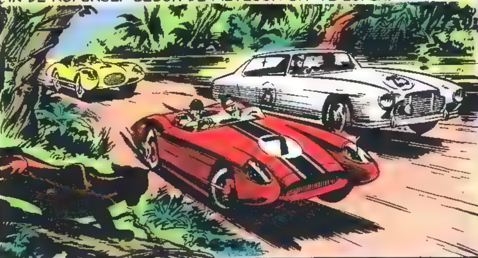
TED RAWLEY EN ZIJN MONTEUR TOM BOYCE WAREN MET HUN SUPERSNELLE METEOOR BEZIG AAN DE VIERDE EN LAATSTE ETAPPE VAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE. ZIJ WERDEN TEGENGEWERKT DOOR BURT MALDON, DIE DOOR MENEER EXE OMGEKOCHT WAS. MAAR ZE WILDEN VÓÓR ALLES DE FINISH BEREIKEN.

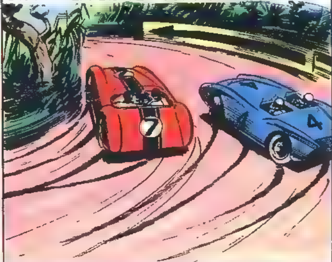

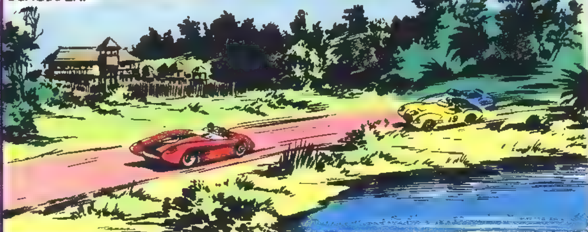

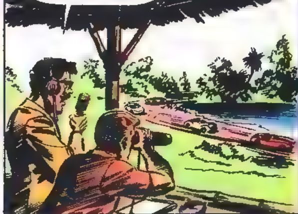

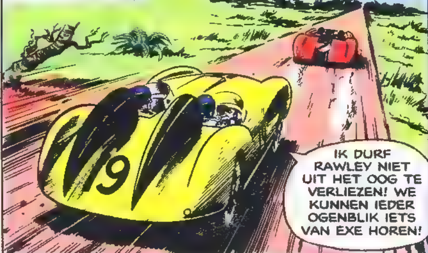

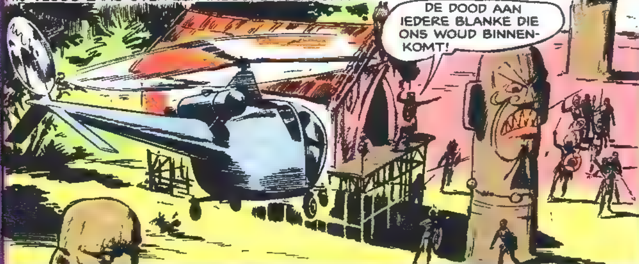

MAAR HOEWEL TED WAGEN NA WAGEN INHAALDE, WAS HIJ NIET IN STAAT MALDON VAN ZICH AF TE SCHUDDEN.

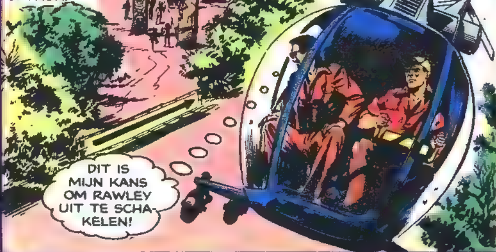

RAWLEY HEEFT DE LEIDING, MAAR MALDON RIJDT VLAK ACHTER HEM!

TOM KEEK EEN OGENBLIK ACHTEROM.
VERLIES GEEN SNELHEID, TED! MALDON ZIT ONS OP DE HIELEN!
IK ZAL HEM ZO GAUW MOGELIJK ZIEN KWIJT TE RAKEN!

MAAR TEDS GEMENE RIVAAL GAF HET NIET OP.
IK DURF RAWLEY NIET UIT HET OOG TE VERLIEZEN! WE KUNNEN IEDER OGENBLIK IETS VAN EXE HOREN!

INMIDDELS WAS MENEER EXE DE RIJDERS EEN HEEL EIND VOORUIT. HIJ VLOOG LAAG OVER EEN INBOORLINGENDORP.
DE DOOD AAN IEDERE BLANKE DIE ONS WOUD BINNENKOMT!

DE INBOORLINGEN WAREN KRIJGERS VAN DE K'GANUSTAM. GEEN ENKELE BLANKE WAS HET GEOORLOOFD OOK MAAR ÉÉN VOET IN HUN OERWOUD TE ZETTEN.

MENEER EXE LACHTE GRIMMIG TERWIJL DE HELIKOPTER OPTROK.
DIT IS MIJN KANS OM RAWLEY UIT TE SCHAKELEN!

ENIGE OGENBLIKKEN LATER KLONK ER VIA DE RADIO EEN STEM IN MALDONS WAGEN.
LUISTER! HAAL RAWLEY BIJ HET VOLGENDE INBOORLINGENDORP IN EN DWING HEM VAN DE WEG AF TE GAAN! HET IS VERBODEN GEBIED! HIJ ZAL ER NIET LEVEND UITKOMEN!

Map en Moppie

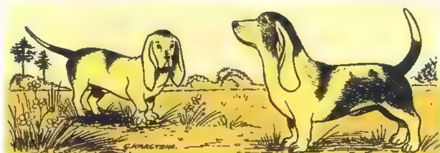
De basset

Van verscheidene lezers hebben we vragen gekregen over een soort hond, die de laatste tijd volop in de belangstelling is komen te staan: de basset. Wat is dat nu eigenlijk voor een hond en waar komt dit ras vandaan? luiden de vragen. Hieronder volgt het antwoord.

Bassets zijn uit Frankrijk afkomstige dashonden. Het ras dankt zijn naam aan zijn korte poten; het Franse woord *bas* betekent laag. Verder hebben deze dieren een langgerekt lichaam en grote hangoren. De poten staan op een typische manier naar buiten uit. Bassets zijn eigenlijk jachthonden, speciaal geschikt voor de jacht op hazen en konijnen. Vooral hazen zijn erom bekend dat ze op de vlucht heel snelle en korte wendingen (zogenaamde haken) kunnen maken. De basset is in staat deze haken op meesterlijke manier te volgen. In Frankrijk (vooral in Normandië) komen verscheidene soorten bassets voor; er zijn onder deze soorten zowel glad- als ruigharige variëteiten. De typische knik in de voorpoten (ook een van de kenmerken van de basset) is bij de geboorte van een jonge basset nog niet aanwezig. Het dier krijgt hem pas als hij zes maanden oud is. Een typisch kenmerk van de basset is ook het „zingen", waardoor dit dier weleens de operazanger onder de honden wordt genoemd. Als bassets in meutes op jacht gaan, laten de jagers eerst hun jachthoorns schallen; daarop breekt dan het koor van de honden los.

Vanuit Frankrijk zijn bassets ingevoerd in Engeland (dit gebeurde voor het eerst door prins Albert, de gemaal van koningin Victoria), Duitsland en andere Europese landen. In Duitsland bestaan een aantal over de hele wereld bekende fokkerijen; de Duitse basset, die *Dackel* wordt genoemd, is lager dan zijn Franse soortgenoot. In Engeland heeft men een heel speciaal soort bassets gefokt door deze dieren te kruisen met bloedhonden. De hondjes worden daardoor traag, dik en lomp. De in Engeland gefokte bassets zijn dan ook volkomen ongeschikt voor de jacht. Men komt tegenwoordig gelukkig van deze dwaling terug en importeert nu oorspronkelijke Franse bassets om het ras te zuiveren.

Over de hele wereld zijn de bassets in korte tijd populair geworden. Vooral als schoothond (opvolger van onder andere het pekineesje) is hij zeer in trek en men betaalt fantastische prijzen voor een exemplaar. In Nederland bevinden zich op het ogenblik ongeveer dertig exemplaren, vertegenwoordigers van de soorten *basset artésien-normand* en *basset griffon-vendéen*.

Uitslag van de Grote Europese Tekenwedstrijd!!

Op vrijdag 26 april jl. vond in Brussel de bekendmaking van de winnaars en de prijsuitreiking plaats. In de receptiezaal van de E.E.G.-commissie overhandigde professor Hallstein, voorzitter van de commissie, aan zeven van de acht finalisten (de Italiaanse prijswinnaar was niet bij de plechtigheid aanwezig) een oorkonde. Hierbij waren aanwezig het voltallige bestuur van Europressjunior, het verbond van Europese jeugdtijdschriften, en vertegenwoordigers van pers, radio en televisie.

De Nederlandse finalist Ronald Dicker uit Hengelo ontvangt zijn oorkonde uit handen van professor Hallstein.

Dit zijn de winnaars. Van links naar rechts: Annick Brun, Richard Dams, Uwe Ackermann, Peter Trauth, Charlotte Lehmann, Hans Peter en Ronald Dicker. De Italiaanse finalist Renato Ventoruzzo uit Ermada was niet bij de prijsuitreiking aanwezig.

En nu de uitslag. Die is als volgt:

1. Uwe Ackermann, Hamburg-Bahrenfeld, Duitsland, 10 jaar, ontwerp 2;
2. Annick Brun, Sarcelles-Lochères, Frankrijk, 13 jaar, ontwerp 8;
3. Richard Dams, Brussel, België, 16 jaar, ontwerp 6;
4. Hans Peter, Wells, Oostenrijk, 10 jaar, ontwerp 1;
5. Ronald Dicker, Hengelo, Nederland, 13 jaar, ontwerp 3;
6. Charlotte Lehmann, Freiburg im Breisgau, Duitsland, 14 jaar, ontwerp 5;
7. Renato Ventoruzzo, Ermada, Italië, 15 jaar, ontwerp 7;
8. Peter Trauth, Bad Godesberg, Duitsland, 10 jaar, ontwerp 4.

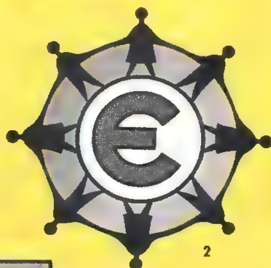
Uwe Ackermann uit Hamburg is dus winnaar geworden van de GROTE VAKANTIEPRIJS, terwijl de acht hierboven genoemde finalisten met zijn allen een rondreis gaan maken langs de grote steden van Europa. Deze reis begint in de tweede helft van juli. Namens alle lezers van ons blad feliciteren wij hen met hun prijs en wensen hun een leuke plezierige reis toe.

En wat is nu het gevolg van deze wedstrijd? Aan de Voorlichtingsdienst van de Europese Gemeenschappen zal worden verzocht van de bekroonde ontwerpen Europese insignes te maken. Zodra we hier meer over weten, laten we van ons horen. Het heeft dus *geen* zin ons nu al te schrijven; wacht rustig af tot we in ons blad een en ander nader bekendmaken.

Op de foto's, die hierbij staan afgedrukt, zie je de gelukkige winnaars. Bovendien drukken we hier nogmaals de verschillende tekeningen af, zodat je aan de hand van het lijstje kunt nagaan wie welk ontwerp heeft gemaakt.

1

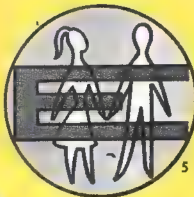
2

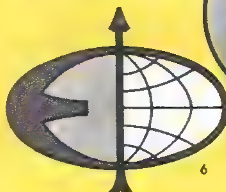
3

4

5

6

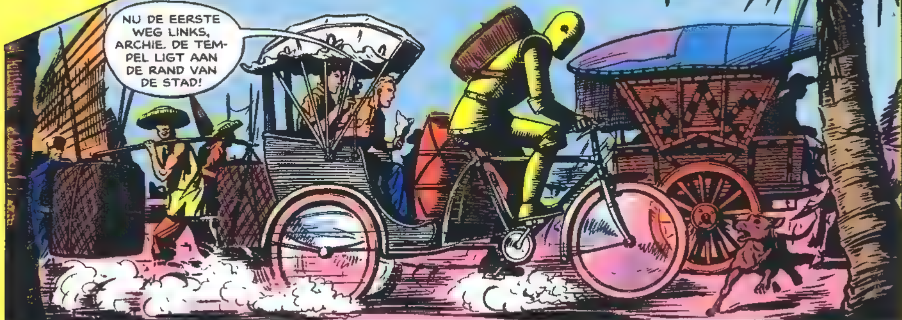

7

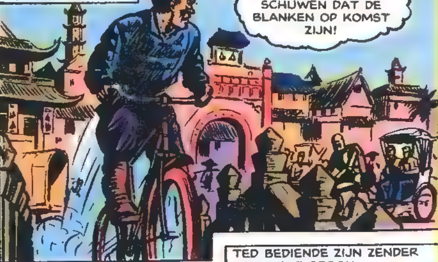

8

De man van staal

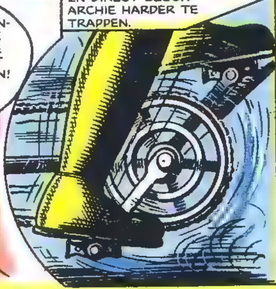

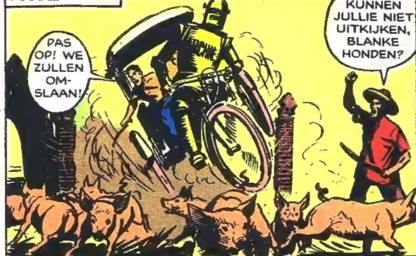

HOTSEND EN STOTEND REED DE FIETSTAXI OVER EEN SMAL BRUGGETJE.
PAS OP VOOR DIE VARKENS!

ARCHIE DEED NOG EEN POGING DE DIEREN TE ONTWIJKEN, MAAR...
PAS OP! WE ZULLEN OMSLAAN!
KUNNEN JULLIE NIET UITKIJKEN, BLANKE HONDEN?

DE FIETSTAXI SLOEG OM EN DE SPION GRIJNSDE TEVREDEN.
GELUKKIG, NU KAN IK DE TEMPEL OP TIJD WAARSCHUWEN!

ARCHIE GING DIRECT AAN HET WERK.
DE SPION IS ONTSNAPT! WAT NU?
WE GAAN VERDER ZODRA ARCHIE KLAAR IS MET DE REPARATIE!

NA ENIGE TIJD, TERWIJL DE MAAN OPKWAM...
DAAR GAAN WE WEER!

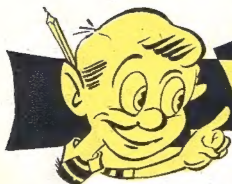

EINDELIJK KWAM DE TEMPEL IN ZICHT.
WE ZIJN ER. HET ZAL ME BENIEUWEN WAT WE VINDEN!
BAH, WAT EEN GRIEZELIGE OMGEVING!

DE VRIENDEN STAPTEN UIT EN...
TOE MAAR, ARCHIE! JIJ GAAT VOOROP!
WEES IN VREDESNAAM VOORZICHTIG, TED!

LANGZAAM GINGEN ZE DE VERLATEN TEMPEL BINNEN.
NERGENS IEMAND TE ZIEN!
WAAR ZOU DIE SPION GEBLEVEN ZIJN?

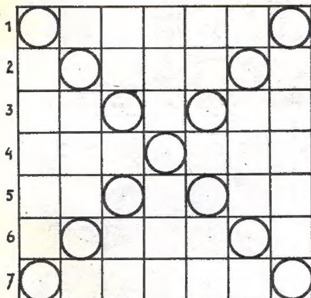

OPEENS ZAGEN ZE VOETSPOREN OP DE STOFFIGE VLOER.
VOORUIT MAAR, ARCHIE! VOLG DIE SPOREN!
IK VIND HET STEEDS GRIEZELIGER WORDEN!

OPEENS KRAAKTE ER IETS EN VOOR ZE WISTEN WAT ER GEBEURDE ZAKTEN ZE IN DE DIEPTE.
HELP!
ZE WAREN IN DE VAL GELOPEN!

WIE PUZZELT ER MEE?

Invulpuzzel

In dit vierkant moeten op de horizontale rijen de hieronder gevraagde zeven woorden ingevuld worden. Je kunt zelf zien of je het goed gedaan hebt, want op de schuine rijen van links boven naar rechts onder en van links onder naar rechts boven moet je twee dierenamen kunnen lezen.

1. Onderwijzer
2. Iemand die bankzaken doet
3. Luchtklep
4. Heden
5. Binnenstad
6. Tegenzin
7. Puzzel

Oplossingen van de puzzels uit ons vorige nummer:

Kruiswoordpuzzel

	E	R	T	S		A	T	O	L	
S		O	O	I		R	O	T		K
T	R	E	D	E		M	E	T	R	O
R	U	S		R	O	E		E	U	R
O	N	T	IJ		S		E	R	W	T
			L	A		D	E			
T	H	E	E		A		R	I	E	K
R	A	M		A	L	T		V	L	A
I	M	M	E	R		A	R	O	S	A
P		E	N	T		L	E	O		K
	B	R	E	S		K	E	R	S	

Vlechtmatje

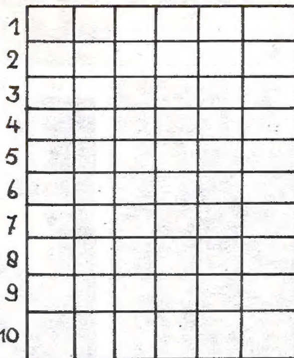
	D		S		A	
D	I	A	M	A	N	T
	A		A		A	
S	M	A	R	A	G	D
	A		A		R	
A	N	A	G	R	A	M
	T		D		M	

PUZZEL

ingezonden door Diny de Ruiter in Ottoland.

1. Meisjesnaam
2. Gifslangen
3. Boze geest
4. Uitgebouwde vensters
5. Wagentje op rails
6. Dwaas
7. Zonder begin of eind
8. Jonkvrouw
9. Jongetje
10. Ondervraging

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden de naam van een bloem.

Zoek de letter

VER	AAK
POP	LIER
HER	TEL
BES	UUR
MAND	RIJN
TOER	OOI
MAT	LAS

Je ziet hier twee rijen van zeven woorden staan, maar je moet weten, dat het eigenlijk zeven grote woorden zijn. Die zijn namelijk in twee stukken uiteengevallen en het nare is, dat in het midden telkens één letter nog zoekgeraakt is bovendien.

De vraag is nu welke letters tussengevoegd moeten worden om de oorspronkelijke woorden weer te krijgen. Omschrijvingen heb je niet nodig, omdat het telkens maar op één manier kan. Als je klaar bent, moeten de gevonden letters van boven naar beneden gelezen de naam van een verwilderd paard vormen.

Ziekenlijstje

Tiny Roos (14), Sanatorium Heliomare, Kamer 305, Wijk aan Zee, zou graag wat post ontvangen. Ze verzamelt foto's van filmsterren, dierenfoto's en lucifersmerken. Bovendien wil ze graag corresponderen met een jongen van haar leeftijd.

Piet Sijbers, Utrechtseweg 266, Amersfoort, zou graag foto's van Spaanse en zigeunerdansers en -danseressen ontvangen.

Herman Okken (17), Sanatorium Beatrixoord, Afd. C, Kamer 12, Haren (Gron.), vraagt om foto's van filmsterren, stads- of dorpsgezichten en foto's van landschappen.

Jantinus Kuipers (17), Sanatorium Beatrixoord, Afd. C, Kamer 12, Haren (Gron.), zou graag wat post ontvangen. Hij spaart ook foto's van filmsterren.

Theo Bakker (12), Zeehospitium Sint Jozef, 's-Gravenzandseweg 288, Hoek van Holland, vraagt om post en foto's van Conny Froboess en Cliff.

Henk van Opstal (12), Sanatorium De Klokkenberg, K 36, Breda, zou graag wat foto's van filmsterren (Elvis en Cliff) ontvangen.

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

20

12 JULI 1817 LEGDE KARL DRAIS VON SAUERBRONN MET EEN DOOR HEM UITGEVONDEN LOOPFIETS IN ÉÉN UUR EEN AFSTAND AF VAN ACHT KILOMETER. ZIJN DRAISINE WORDT ALGEMEEN BESCHOUWD ALS DE VOORLOPER VAN ONZE FIETS.

12 JULI 1854 WERD GEORGE EASTMAN, DE STICHTER VAN DE KODAKFABRIEKEN, GEBOREN. EASTMAN GAF DE GROTE STOOT TOT DE ONTWIKKELING VAN DE MASSAFOTOGRAFIE DOOR ZIJN UITVINDING VAN DE ROLFILM.

13 JULI 1788 TROK EEN ZEER ZWARE HAGELSTORM VANUIT MIDDEN-FRANKRIJK OVER BELGIË NAAR NEDERLAND. OVER TWEE BANEN, EEN VAN ZESTIEN KILOMETER BREEDTE EN ZESHONDERDVIJFTIG KILOMETER LENGTE, DE ANDER VAN ACHT KILOMETER BREEDTE EN ACHTHONDERD KILOMETER LENGTE, TROK DE STORM EEN VERWOESTEND SPOOR. AAN DE STORM GING EEN DIEPE DUISTERNIS VOORAF.

13 JULI 1885 WERD HET RIJKSMUSEUM IN AMSTERDAM GEOPEND. DE ZALEN EN KELDERS BEVATTEN ZEVENTIENHONDERD SCHILDERIJEN. DE SCHILDER BOSBOOM ONTHULDE DE NACHTWACHT, HET BEROEMDE MEESTERWERK VAN REMBRANDT.

14 JULI 1958 BRAK ER IN IRAK EEN REVOLUTIE UIT, WAARBIJ KONING FEISAL WERD VERMOORD. GENERAAL KASSEM KWAM AAN DE MACHT. HIJ WERD OP ZIJN BEURT OP 2 FEBRUARI 1963 DOOR EEN MILITAIRE JUNTA VERMOORD. DE TEGENWOORDIGE BEWINDHEBBER HEET AREF.

14 JULI 1789 WERD DE GROTE PARIJSE STAATSGEVANGENIS, DE BASTILLE, DOOR EEN OPROERIGE MENIGTE BESTORMD. DE POORTEN WERDEN STUKGERAMD, DE WACHTEN GEDOOD EN DE GEVANGENEN BEVRIJD. HET GEBOUW WERD GESLOOPT. MEER BIJZONDERHEDEN OVER DEZE GEBEURTENIS VIND JE OP BLADZIJDE 2 VAN DIT NUMMER.

14 JULI 1959 OVERLEED DE BEROEMDE ZWITSERSE MUZIKALE CLOWN EN ACROBAAT GROCK.

14 JULI 1890 WERD DE BEELDHOUWER OSSIP ZADKINE GEBOREN. HIJ IS IN NEDERLAND VOORAL BEKEND DOOR ZIJN „BEELD VAN EEN VERWOESTE STAD" IN ROTTERDAM.

15 JULI 1961 WERDEN DE BEROEMDE FILMSTERREN GINA LOLLOBRIGIDA EN ELIZABETH TAYLOR HEEL KWAAD, TOEN ZE ELKAAR OP EEN FILMFESTIVAL IN MOSKOU ONTMOETTEN. DE OORZAAK: ZE DROEGEN BEIDEN HETZELFDE MODEL JURK!

15 JULI 1099 VEROVERDEN DE KRUISRIDDERS ONDER AANVOERING VAN GODFRIED VAN BOUILLON DE STAD JERUSALEM OP DE MOHAMMEDANEN, DIE HAAR SINDS 637 IN BEZIT HADDEN. TIJDENS DE VEROVERING VIELEN ER TALRIJKE SLACHTOFFERS ONDER DE INWONERS VAN JERUSALEM. 18 JULI 1100 STIERF GODFRIED VAN BOUILLON AAN DE PEST.

15 JULI 1606 WERD REMBRANDT HARMENSZOON VAN RIJN IN LEIDEN GEBOREN. HIJ WERD DE GROOTSTE NEDERLANDSE SCHILDER. IN ZIJN WERK WEET HIJ HET INNERLIJK VAN DE MENS ZUIVER WEER TE GEVEN. ZIJN SCHILDERIJEN, ETSEN EN TEKENINGEN, DIE VAAK EEN GODSDIENSTIG ONDERWERP BEHANDELEN, VALLEN OP DOOR HUN WARME MENSELIJKHEID. ZIJN WERK IS OOK BEROEMD DOOR HET KNAPPE SPEL VAN LICHT EN DONKER. REMBRANDT HEEFT EEN GROTE INVLOED GEHAD OP DE SCHILDERS NA HEM.

16 JULI 1945 WERD DE EERSTE ATOOMBOM TOT ONTPLOFFING GEBRACHT IN DE WOESTIJN VAN NIEUW-MEXICO BIJ DE STAD LOS ALAMOS (NOORD-AMERIKA). DE BOM WAS DOOR EEN GROTE GROEP GELEERDEN IN HET DIEPSTE GEHEIM ONTWIKKELD. IN EEN ATOOMBOM WORDT DOOR SPLIJTING VAN ATOOMKERNEN EEN ENORME KRACHT OPGEWEKT, DIE IN STAAT IS EEN GEWELDIGE VERWOESTING AAN TE RICHTEN. DE ATOOMKRACHT WORDT NU OOK GEBRUIKT VOOR HET OPWEKKEN VAN ELEKTRICITEIT EN HET VOORTSTUWEN VAN SCHEPEN. IN DE TOEKOMST ZAL DE MEESTE ENERGIE OP AARDE DOOR ATOOMKRACHT WORDEN OPGEWEKT.

16 JULI 1918 WERDEN TSAAR NICOLAAS II VAN RUSLAND EN ZIJN GEZIN IN JEKATERINENBURG DOOR DE BOLSJEWISTEN GEDOOD OM TE VERHINDEREN DAT ZE BEVRIJD ZOUDEN WORDEN DOOR OOSTENRIJKSE EN WITRUSSISCHE TROEPEN.

17 JULI 1951 WERD BOUDEWIJN I KONING DER BELGEN, NADAT OP 16 JULI ZIJN VADER, KONING LEOPOLD, AFSTAND HAD GEDAAN VAN DE TROON.

18 JULI 64 BRAK ER IN ROME EEN ENORME BRAND UIT, DIE DE HALVE STAD IN DE AS LEGDE. MEN VERDACHT KEIZER NERO ERVAN DE BRAND TE HEBBEN LATEN AANSTEKEN OM OP DE PUINHOPEN EEN NIEUW, SCHITTEREND PALEIS TE KUNNEN BOUWEN. DE MISDADIGE KEIZER, WIENS WEELDERIG LEVEN EN TALRIJKE OORLOGEN ENORM VEEL GELD KOSTTEN, SCHOOF DE SCHULD OP DE AANHANGERS VAN EEN JONGE GODSDIENST: DE CHRISTENEN. NERO LIET ZE MEEDOGENLOOS VERVOLGEN EN ZELFS VOOR DE WILDE DIEREN IN DE ARENA WERPEN.

BULTERS.

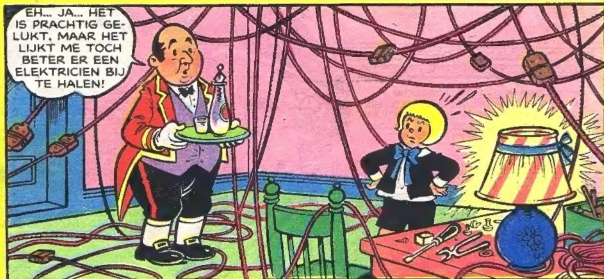

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.